

USTAWA

z dnia ...

**o podatku od wielkopowierzchniowego handlu detalicznego
na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej**

ART. 1

1. Ustawa wprowadza podatek od wielkopowierzchniowego handlu detalicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Podatek od wielkopowierzchniowego handlu detalicznego stanowi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dochód budżetu państwa.

ART. 2

Ilekróć w ustawie jest mowa o:

- 1) podatku – rozumie się przez to podatek od wielkopowierzchniowego handlu detalicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wprowadzony niniejszą ustawą
- 2) ustawie o podatku od towarów i usług – rozumie się przez to ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054 z późn. zm.);
- 3) podatku od towarów i usług – rozumie się przez to podatek, o którym mowa w ustawie o podatku od towarów i usług;
- 4) działalności gospodarczej – rozumie się przez to działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. 2015r., poz. 584 z późn. zm.);
- 5) sklepie wielkopowierzchniowym – rozumie się przez to powierzchnię sprzedaży obiektu handlowego powyżej 250m², zadaszoną lub przykrytą namiotem lub namiotami, położoną na obszarze jednej działki gruntu lub co najmniej dwóch sąsiadujących ze sobą działek gruntu;
- 6) powierzchni sprzedaży – rozumie się przez to całość lub część powierzchni ogólnodostępnej stanowiącej całość techniczno-użytkową, przeznaczoną do

działalności handlowej, na której odbywa się bezpośrednia dostawa towarów i świadczenie usług związanych z tą dostawą, wraz z powierzchnią magazynową oraz powierzchnią wystawienniczą;

- 7) powierzchni magazynowej – rozumie się przez to powierzchnię lub część tej powierzchni zadaszoną lub przykrytą namiotem lub namiotami, która została przystosowana oraz jest wykorzystywana dla celu składowania towarów, ich przeładunku oraz ewidencjonowania przyjęcia lub wydania towarów, niedostępna dla podmiotów nabywających towary;
- 8) powierzchni wystawienniczej – rozumie się przez to powierzchnię zadaszoną lub przykrytą namiotem lub namiotami lub części tej powierzchni wykorzystywaną przez podatnika do ekspozycji towarów, w tym w celach reklamowych;
- 9) działalności handlowej – rozumie się przez to dostawę towarów będącą przeniesieniem prawa do rozporządzania towarami jak właściciel, w tym wydanie towarów na podstawie umowy sprzedaży na warunkach odroczonej płatności, jeżeli umowa przewiduje, że w następstwie normalnych zdarzeń przewidzianych tą umową lub z chwilą zapłaty ostatniej raty zostanie przeniesione prawo własności towaru a także działalność usługową podatnika związaną z dostawą towarów;
- 10) towarze – rozumie się przez to rzeczy ruchome oraz ich części;
- 11) terytorium kraju – rozumie się przez to terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym terytorium lądowe oraz wnętrze ziemi znajdujące się pod nim, morskie wody wewnętrzne i morze terytorialne oraz dno i wnętrze ziemi znajdujące się pod nimi, przestrzeń powietrzną znajdującą się nad terytorium lądowym, morskimi wodami wewnętrznymi i morzem terytorialnym oraz pokłady statków morskich i powietrznych zarejestrowanych w Rzeczypospolitej Polskiej, a także znajdującą się poza morzem terytorialnym wyłączną strefę ekonomiczną, w której Rzeczypospolita Polska na podstawie prawa wewnętrznego i zgodnie z prawem międzynarodowym wykonuje prawa odnoszące się do badania i eksploatacji dna morskiego i jego podglebia oraz ich zasobów naturalnych;
- 12) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo członkowskie Unii Europejskiej inne niż Rzeczypospolita Polska;
- 13) roku podatkowym – rozumie się przez to rok kalendarzowy;
- 14) okresie podatkowym – rozumie się przez to miesiąc kalendarzowy;

15) paragonie fiskalnym - rozumie się przez to wydrukowany przez kasę rejestrującą dla nabywcy w momencie sprzedaży dokument potwierdzający dokonaną czynność na podstawie ustawy o podatku od towarów i usług.

ART. 3

Podatnikiem podatku jest osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, prowadząca działalność gospodarczą polegającą na działalności handlowej w sklepach wielkopowierzchniowych położonych na terytorium kraju.

ART. 4

1. Organem podatkowym właściwym dla podatnika podatku jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na:
 - a) siedzibę działalności osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, jeżeli podmiot ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) miejsce zamieszkania lub miejsca stałego pobytu osoby fizycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli podatnikiem jest osoba fizyczna.
2. Jeżeli podatnik nie posiada na terytorium kraju siedziby prowadzenia działalności gospodarczej, miejsca zamieszkania, stałego miejsca pobytu, właściwym organem podatkowym jest naczelnik urzędu skarbowego ze względu na miejsce położenia przedsiębiorstwa podatnika prowadzącego działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 1-2, właściwym organem podatkowym jest Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście.
4. Przepisy ust. 1-3 nie naruszają przepisów ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej (Dz.U. z 2015 r., poz. 1269). *<która z dniem 1 stycznia 2016 r. zastępuje ustawę z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1267, z późn. zm.)>*

ART. 5

1. Tworzy się Centralny Rejestr Podatników podatku, zwany dalej „Centralnym Rejestrem”.
2. Organem prowadzącym Centralny Rejestr jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

3. Podmioty, które mają zamiar wykonywać czynności określone w art. 10, obowiązane są dokonać rejestracji w Centralnym Rejestrze.
4. Rejestracji podmiotu dokonuje organ prowadzący Centralny Rejestr na podstawie wniosku rejestracyjnego zawierającego:
 - 1) pełną nazwę podatnika, w przypadku osoby fizycznej imię i nazwisko,
 - 2) formę prawną podatnika niebędącego osobą fizyczną,
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - 4) numer wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym,
 - 5) adres siedziby w rozumieniu art. 4 ust 1 lit a albo miejsca zamieszkania lub stałego miejsca pobytu w rozumieniu art. 4 ust 1 lit b albo adres miejsca, o którym mowa w art. 4 ust. 2,
 - 6) adresy miejsc wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem z podaniem wykorzystywanej powierzchni handlowej,
 - 7) informację, czy podatnik jest lub był w ostatnich dwóch latach podatnikiem podatku akcyzowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r., poz. 352 z późn. zm.),
 - 8) informację o wysokości zobowiązań podatkowych podatnika z tytułu:
 - a) podatku od towarów i usług,
 - b) podatku dochodowego od osób fizycznych,
 - c) podatku dochodowym od osób prawnych,
 - d) podatku od nieruchomości
- za poprzednie dwa lata podatkowe,
 - 9) osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej odpowiedzialną za rozliczanie podatku: pełna nazwa podatnika albo w przypadku osoby fizycznej imię oraz nazwisko, pełnioną funkcję, adres zamieszkania, a także miejsce wykonywania obowiązków związanych z rozliczaniem podatku.
5. Organ prowadzący Centralny Rejestr dokonuje wpisu wnioskodawcy w formie postanowienia oraz wydaje potwierdzenie wpisu zawierające dane, o których mowa w ust. 4.
6. Jeżeli podatnik zarejestrowany w Centralnym Rejestrze zaprzestał wykonywania czynności podlegającej opodatkowaniu podatkiem, jest obowiązany zgłosić zaprzestanie działalności organowi prowadzącemu Centralny Rejestr; zgłoszenie to stanowi dla organu

- prowadzącego Centralny Rejestr podstawę do wydania postanowienia o wykreśleniu podatnika z Centralnego Rejestru oraz do wykreślenia podatnika z Centralnego Rejestru.
7. W przypadku, gdy podatnik wpisany do Centralnego Rejestru nie wykonuje czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem w związku z zaprzestaniem działalności gospodarczej, zaprzestaniem handlu detalicznego, likwidacją, rozwiązaniem lub zakończeniem postępowania upadłościowego, organ prowadzący Centralny Rejestr obowiązany jest wydać postanowienie o wykreśleniu podatnika z Centralnego Rejestru oraz wykreślić podatnika z tego rejestru również w braku złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 6.
 8. Wniosek o wykreślenie nieistniejącego podatnika z Centralnego Rejestru może złożyć również jego następca prawny lub osoba mająca w tym interes prawny. W przypadku złożenia wniosku o wykreślenie przez osobę mającą w tym interes prawny organ prowadzący Centralny Rejestr jest obowiązany wszcząć z urzędu postępowanie administracyjne.
 9. W przypadku zmiany danych określonych we wniosku, o którym mowa w ust. 4, podatnik w terminie 14 dni obowiązany jest do złożenia zgłoszenia aktualizacyjnego. Przepis zdania poprzedniego stosuje się odpowiednio do następców pranych podatnika.
 10. Organ prowadzący Centralny Rejestr jest uprawniony do żądania informacji od podatnika w celu weryfikacji danych informacji podanych we wniosku rejestracyjnym, określonych w ust. 4 i 6 lub w zgłoszeniu aktualizacyjnym.
 11. W przypadku niedokonania zgłoszenia rejestracyjnego, do którego podatnik był obowiązany na podstawie ust. 4 lub zgłoszenia aktualizacyjnego, do którego podmiot obowiązany na podstawie ust. 9, zobowiązanie podatkowe za czas nieobjęty zgłoszeniem, podwyższa się o 1/10 wartości podatku należnego z tytułu czynności opodatkowanej podatkiem.
 12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia, wzór wniosku rejestracyjnego oraz zgłoszenia aktualizacyjnego, a także wzór zgłoszenia o zaprzestaniu wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem, wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego ich wypełnienia oraz terminu i miejsca ich składania.
 13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji może określić w drodze rozporządzenia, sposób oraz warunki organizacyjno-techniczne składania w formie elektronicznej wniosku rejestracyjnego i zgłoszenia aktualizacyjnego oraz zgłoszenia o zaprzestaniu

wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem, a także ich strukturę, uwzględniając potrzebę zapewnienia im bezpieczeństwa, wiarygodności, niezaprzeczalności, nienaruszalności oraz znakowania czasem.

14. Centralny Rejestr obejmuje także podatników innych podatków lub należności publicznoprawne niebędące podatkami, jeżeli obowiązek rejestracji w Centralnym Rejestrze nakładają odrębne przepisy.

ART. 6

1. Centralny Rejestr jest dostępny do wiadomości publicznej w Biuletynie Informacji Publicznej prowadzonym przez Ministerstwo Finansów, z wyjątkiem danych, o których mowa w art. 5 ust. 4 pkt 8 i 9, chyba że podmiot odpowiedzialny za rozliczenia podatku wyrazi zgodę na udostępnienie jego nazwy albo imienia i nazwiska oraz miejsca wykonywania obowiązków.
2. Podatnik może żądać sprostowania danych, o których mowa w ust. 1, jeśli są one niezgodne z prawdą lub uzupełnienia aktualnych danych pominiętych przez organ prowadzący Centralny Rejestr.
3. Informacje z Centralnego Rejestru, o których mowa w ust. 1, są dowodem w postępowaniach toczących się w oparciu o przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2015 r., poz. 613z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 14 czerwca 1960 Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.).
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia:
 - 1) wzór wniosku rejestracyjnego
 - 2) wzór postanowienia aktualizacyjnego danych objętych wpisem
 - 3) wzór deklaracji podatkowej,
 - 4) wzór polecenia wpisu,
 - 5) wzór Centralnego Rejestru,
 - 6) wzór żądania sprostowania lub uzupełnienia Centralnego Rejestru, o którym mowa w art. 5
 - uwzględniając konieczność prawidłowej identyfikacji podatników, potrzebę zapewnienia kontroli prawidłowości rozliczania podatku oraz dorobek prawny Unii Europejskiej.

ART. 7

1. Za wpis do Centralnego Rejestru jest pobierana opłata w wysokości 200 zł, stanowiąca dochód budżetu państwa.
2. Przepis ust. 1 stosuje się również w przypadku zgłoszenia aktualizacyjnego, o którym mowa w art. 5 ust. 9.

ART. 8

1. Organ prowadzący Centralny Rejestr udostępnia informacje zawarte w tym rejestrze niepodane do wiadomości publicznej na żądanie:
 - 1) Policji,
 - 2) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - 3) Agencji Wywiadu,
 - 4) Służby Kontrwywiadu Wojskowego,
 - 5) Służby Wywiadu Wojskowego,
 - 6) Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
 - 7) Straży Granicznej,
 - 8) Służby Celnej,
 - 9) Służby Więziennej,
 - 10) organów podatkowych oraz organów kontroli skarbowej.
2. Udostępnianie informacji, o których mowa w ust. 1, następuje niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 10 dni od dnia zgłoszenia żądania przez uprawniony podmiot.
3. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182 z późn. zm.)

ART. 9

Obowiązek podatkowy powstaje w dniu wykonania czynności opodatkowanej podatkiem.

ART. 10

1. Przedmiotem opodatkowania jest dostawa towarów na rzecz podmiotów nieprowadzących działalności gospodarczej na terytorium kraju.
2. Przedmiotem opodatkowania jest również świadczenie usług związanych z dostawą towarów na rzecz podmiotów wymienionych w ust. 1, w tym zwłaszcza transport, montaż oraz naprawa zakupionych od podatnika towarów.
3. Nie podlegają opodatkowaniu następujące czynności:

- 1) dostawa towarów wywożonych przez podatnika lub na jego zlecenie poza terytorium kraju, z wyjątkiem dostawy będącej sprzedażą wysyłkową towarów z terytorium kraju w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług,
 - 2) dostawa towarów będących wewnątrzspółnotową dostawą towarów w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług,
 - 3) dostawa towarów przekazanych nieodpłatnie nabywcom w miejscu prowadzenia przez podatnika działalności handlowej w celach pomocowych, jeżeli wartość przekazanych towarów nie przekracza 0,1% podstawy opodatkowania w poprzednim okresie rozliczeniowym,
 - 4) nieodpłatne świadczenie usług, o których mowa w ust. 2,
 - 5) sprzedaż paliw silnikowych przy pomocy dystrybutora,
 - 6) sprzedaż olejów napędowych przy pomocy dystrybutora,
 - 7) sprzedaż gazu LPG,
 - 8) sprzedaż oleju opałowego.
4. Czynności wymienione w ust. 1 i 2 podlegają opodatkowaniu również w przypadku, gdy całości lub części odpłatności za ich wykonanie dokonuje podmiot prowadzący działalność gospodarczą.
 5. Nabywcą towarów prowadzącym działalność gospodarczą na terytorium kraju jest podmiot nabywający towary i usługi w związku z wykonywaniem przez nabywcę czynności podlegających podatkowi od towarów i usług, z wyjątkiem podmiotów będących rolnikami ryczałtowymi w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług.

ART. 11

1. Podstawą opodatkowania z tytułu wykonywania przez podatników czynności wymienionych w art. 10 ust. 1, 2 i 4, jest kwota należna dostawcy lub usługodawcy z tytułu ich wykonania. Podstawę opodatkowania podatnik określa za okres rozliczeniowy.
2. W przypadku, gdy kwota należna nie jest znana do końca okresu rozliczeniowego, w którym wykonano czynność podlegającą opodatkowaniu, podatnik określa jej wysokość w sposób szacunkowy.
3. Jeżeli kwota ustalona w sposób szacunkowy różni się od kwoty należnej, podstawa opodatkowania ulega odpowiedniemu zwiększeniu lub zmniejszeniu w okresie rozliczeniowym, w którym określono jej wysokość.
4. Kwota należna nie obejmuje należnego podatku od towarów i usług, jeżeli czynność podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

5. W przypadku zamiany towaru na inny towar przekazywany przez nabywcę detalicznego lub osobę trzecią, kwotą należną jest oferowana przez podatnika w danym dniu cena towaru pomniejszona o cenę towaru otrzymanego w zamian. Cena detaliczna, o której mowa w zdaniu poprzednim, nie obejmuje rabatów udzielanych nabywcy z innych tytułów. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do ceny towaru zamienionego i towaru otrzymanego.
6. W przypadku wydania towaru w związku ze zwrotem towaru (wymiana), kwotą należną jest cena towaru wymienionego, pomniejszona o cenę towaru zwracanego. Jeżeli cena towaru wymienionego jest niższa od ceny zwróconego towaru, podstawa opodatkowania podlega odpowiednio zmniejszeniu pod warunkiem zwrotu nabywcy różnicy ceny, nie później jednak niż w ciągu 14 dni od terminu zwrotu. Przepis ust. 5 zdanie ostatnie stosuje się odpowiednio.
7. W podstawie opodatkowania uwzględnia się:
 - 1) prawnie dopuszczalne rabaty i obniżki cen, jeżeli zostały faktycznie udzielone do dnia wykonania czynności włącznie,
 - 2) skonta związane z formą płatności udzielone nabywcy do dnia wykonania czynności.
8. Podstawa opodatkowania nie obejmuje indywidualnych udzielonych rabatów i obniżek nabywcy lub usługobiorcy.

ART. 12

1. Podstawa opodatkowania ulega obniżeniu o:
 - 1) rabaty i obniżki cen udzielone nabywcy lub usługobiorcy po dokonaniu czynności, pod warunkiem dokonania zwrotu otrzymanej zapłaty w kwocie odpowiadającej udzielonym rabatом lub obniżkom, chyba że zapłata ma nastąpić w późniejszym terminie,
 - 2) wartość zwróconego towaru, pod warunkiem zwrotu przez podatnika otrzymanej zapłaty w całości, chyba że zapłata ma nastąpić w późniejszym terminie,
 - 3) wystawienie faktury po dokonanej czynności na rzecz podmiotowi, o którym mowa w art. 10 ust. 5, jeżeli nabywca faktycznie wykorzystał lub zamierza wykorzystać nabyte towary lub usługi do czynności podlegającej opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, z zastrzeżeniem ust. 3.
2. Obniżenie podstawy opodatkowania, o którym mowa w ust. 1, następuje za okres podatkowy, w którym nastąpiły zdarzenia określone w tym przepisie.

3. Wystawienia faktury, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, dokonuje podatnik pod warunkiem otrzymania zwrotu paragonu fiskalnego. Jeżeli wystawienie faktury następuje po upływie 7 dni od dnia dokonania czynności, przepis ust. 1 pkt 3 nie ma zastosowania.
4. W przypadkach określonych w ust. 1 przepis art. 11 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

ART. 13 wariant 1

Stawka podatku handlowego wynosi 2% podstawy opodatkowania

ART. 13 wariant 2

1. Podatek, pobiera się od podstawy opodatkowania za okresy kwartalne według następującej skali podatkowej:

Podstawa obliczenia podatku w złotych		Podatek za dany miesiąc wynosi
ponad	do	
700 000 zł	1 300 000 zł	0,5% nadwyżki ponad 700 000 zł
1 300 000 zł	3 500 000 zł	3 000 zł oraz 1,5% nadwyżki ponad 1 300 000 zł
3 500 000 zł		36 000 zł oraz 2% nadwyżki ponad 3 500 000 zł

ART. 14

1. Podatnicy podatku są obowiązani składać właściwemu organowi deklaracje podatkowe za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, z zastrzeżeniem ust. 3-4.
2. Deklaracje, o których mowa w ust. 1, uwzględniają w szczególności podstawę opodatkowania oraz części podstawy opodatkowania uzyskanej w poszczególnych sklepach wielkopowierzchniowych.
3. Podatnik może zawiadomić właściwy organ podatkowy o zamiarze składania deklaracji podatkowych za okresy trzech następujących po sobie miesięcy kalendarzowych.
4. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 3, podatnik podatku może złożyć najpóźniej do końca trzeciego miesiąca kwartału poprzedzającego kwartał złożenia pierwszej deklaracji.
5. Podatnicy podatku, którzy dokonali wyboru określonego w ust. 3 składają za pierwszy i drugi miesiąc kwartału deklaracje uproszczone, określające w szczególności kwotę zobowiązania.

6. W przypadku zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, podatnicy nie mają obowiązku składania deklaracji, o których mowa w ust. 1, za okresy rozliczeniowe, których to zawieszenie dotyczy.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji podatkowej, o której mowa w ust. 1, oraz deklaracji uproszczonej, o której mowa w ust. 5, wraz z objaśnieniami, uwzględniając sposób ich prawidłowego wypełnienia oraz termin i miejsce ich składania, w celu umożliwienia prawidłowego rozliczenia podatku.

ART. 15

1. Deklaracje, o których mowa w art. 14, mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji może określić w drodze rozporządzenia, sposób oraz warunki organizacyjno-techniczne składania w formie elektronicznej deklaracji, o których mowa w art. 14.

ART. 16

1. Zobowiązanie podatkowe przyjmuje się w wysokości wynikającej z deklaracji podatkowej przedłożonej przez podatnika do właściwego organu podatkowego, chyba że organ podatkowy lub właściwy organ kontroli skarbowej określi zobowiązanie podatkowe w innej wysokości.
2. W przypadku niezadeklarowania przez podatnika podstawy opodatkowania lub jej zaniżenia, podatek należny podwyższa się o jedną piątą wartości podatku należnego od niezadeklarowanej albo zaniżonej kwoty zobowiązania podatkowego.

ART. 17

Podatnicy są obowiązani prowadzić odrębną ewidencję dla potrzeb podatku, uwzględniającą wszystkie informacje związane z tym rozliczeniem, w tym dane do określenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, wysokość podatku należnego oraz kwotę podatku podlegającą wpłacie do właściwego urzędu skarbowego oraz inne dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 1. Ewidencje podatnicy są

obowiązani prowadzić od wykonania pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu podatkiem.

ART. 18

1. Podatnik może określić i zadeklarować podstawę opodatkowania na podstawie prawidłowo prowadzonej ewidencji podstawy opodatkowania dla potrzeb podatku od towarów i usług, uregulowanej w ustawie o podatku od towarów i usług. Przepisy ustawy o podatku od towarów i usług w zakresie ewidencji podstawy opodatkowania stosuje się odpowiednio.
2. Określenie podstawy opodatkowania na podstawie ewidencji, o której mowa w ust. 1 stosowana jest do końca roku podatkowego, pod warunkiem zawiadomienia o tym zamiarze według obowiązującego wzoru właściwego organu podatkowego oraz organu prowadzącego Centralny Rejestr do dnia 15 listopada roku poprzedzającego rok podatkowy.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie efektywnego przekazywania informacji pomiędzy podatnikami, a organami podatkowymi oraz organem prowadzącym Centralny Rejestr

ART. 19

Podatnicy podatku są obowiązani przechowywać dokumenty związane z rozliczeniem podatku oraz wszystkie dokumenty, w szczególności faktury, związane z tym rozliczaniem do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

ART. 20

Podatnicy podatku są obowiązani, bez wezwania organu podatkowego do obliczania i wpłacania podatku za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek właściwego organu podatkowego.

ART. 21

1. Kto, będąc zobowiązanym do złożenia wniosku rejestracyjnego do Centralnego Rejestru, podaje we wniosku dane niezgodne z prawdą, podlega sankcji finansowej do dwudziestokrotności wartości opłaty od wpisu, o której mowa w art. 7 ust. 1.

2. Kto, będąc zobowiązanym do złożenia zgłoszenia aktualizacyjnego do Centralnego Rejestru, podaje w zgłoszeniu dane niezgodne z prawdą, podlega sankcji finansowej do pięćdziesięciokrotności wartości opłaty od wpisu, o której mowa w art. 7 ust. 1.

ART. 22

1. Podmioty prowadzące sklepy wielkopowierzchniowe są obowiązane do prowadzenia ewidencji, o której mowa w art. 17, od wykonania pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu podatkiem następującej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.
2. Deklaracje, o których mowa w art. 14, składane są począwszy od pierwszego okresu rozliczeniowego następującego po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, w którym podatnik dokonał co najmniej jednej czynności podlegającej opodatkowaniu.
3. Podmioty prowadzące sklepy wielkopowierzchniowe obowiązane są do złożenia wniosku rejestracyjnego do dnia 31 grudnia 2015 r.

ART. 23

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., z wyjątkiem art. 5 ust. 12 i 13, art. 6 ust. 4, art. 14 ust. 7, art. 15 ust. 2, art. 18 ust. 3 oraz 22 ust. 3, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia ustawy.